

SİMİT ve PEYNİR'le "BİLİMİNSANİ ÖYKÜLERİ"

Bugünkü İtalya'nın köklerini oluşturan, dönemin bağımsız küçük devletlerinden Floransa'nın Vinci kasabası, yıl 1462. Leonardo'nun babası, asil mesleği noterlik olduğu için çiftlik işlerinde zorlanmaktadır.

Leonardo! Buraya gel de şu balyaları ahıra taşımama yardım et!

Aslında yardımına ihtiyacın yok baba...

Hımm! "Leonardo da Vinci" ve "Vinci Kasabası" Demek ki...

...Leonardo da Vinci, "Vincili Leonardo" anlamına geliyor!

Leonardo'nun düşüncelerini çizime aktarma becerisi daha o yaşlarda kendini belli eder...

El arabasının tekerleğine küçük ahşap çiviler çakarsak çamurda kaymaz. Bir de tutamakları uzattık mı, saman balyalarını çok daha rahat taşıyabilirsin baba.

Küçük bilgiç, sen deli Uzatma da tut şunun ucundan bakayım!

Ne güzel çizmiş, öyle değil mi Peyniardo d'Ankara?

Öyle Simitardo da Kayseri. Ne de olsa Leonardo da Vinci bul!

Leonardo yalnızca Leonardo yalnızca kullandığı araç gereçleri değil yaşadığı çevreyi de tüm ayrıntılarıyla gözlemlemekte ve günlerini neredeyse gördüğü her şeyin resmini yaparak geçirmektedir.

Yine ne çizdin bakayım? Bu... Bu çok güzel olmuş Leonardo!

Teşekkür ederim ama eğer boyalarım olsaydı, daha güzel olabilirdi.

Evet, kara kalem, kara kalem, nereye kadar böyle!

Hah! İyi dedin Simit!

Babası, oğlunun becerilerini daha da geliştirebilmesi için disiplinli bir eğitim alması gerektiğini düşünür. Bir süre sonra Leonardo'yu Floransa'ya, dönemin ünlü ressam ve heykeltıraşlarından Andrea del Verrocchio'nun atölyesine götürür...

Saygıdeğer Andrea usta, oğlum Leonardo'yu yanınıza çırak olarak kabul etmenizden onur duyarım.

Şu elmayı bir çizsin bakayım, becerebilecek mi görelim...

Aa! Bana da elma çizdirmişti öğretmen resim dersinde! Ama ben elmayı yemiştım hemen!

Hiç şaşırmadım!

Leonardo, çırak olarak katıldığı atölyede, her biri farklı alanlarda çalışan çok değerli sanatçı ve mühendislerden ders alma olanağı bulur. Yalnızca resim değil, heykel, müzik, mimari, matematik, fizik gibi konularda da kendini geliştirir. Atölyede geçirdiği her gün biraz daha ustalaşır. İlgilendiği konuları, başkalarının aklına gelmeyen bir bakış açısıyla ele almakta üstüne yoktur. Çevresindeki insanların yaptıkları işlerdeki eksiklikleri belirler, bunlara çözümler üretir. Daha da ötesinde, önceden kimsenin düşünmediği ilginç makineler, araçlar, gereçler tasarlamaya başlar...

Artık yavaş yavaş ünlenmeye başlayan Leonardo, 1482 yılında Floransa'dan ayrılıp Milano'ya gider. Burada sanatçı ve buluşçu kimliğiyle Milano dükünün hizmetine girer.

Bakın efendim, bu makineyi yaparsak kentinizi düşmanlara karşı çok daha kolay savunabilirsiniz...

Önce benim yakışıklı bir resmimi yap, makineyi sonra yaparız...

E, elinden bu kadar çok iş gelirse...

...olacağı bu elbette!

Planlayıp kâğıda döktüğü birçok şey, başkalarına asla gerçekleşmeyecek düşler olarak görünmektedir. Örneğin, bir yük hayvanı çekmediği halde ilerleyebilen bir taşıt tasarlar ama...

Evet, bu ilkeler doğrultusunda, at ya da öküz çekmediği halde ilerleyebilen bir taşıt yapabiliriz efendim...

Bu işi yapan bir sürü atımız var zaten Leonardo. Boş ver bunları, sen şu yeni elbisemle bir resmimi daha yap benim!

Evet! Hem de gerçek otomobillerin ortaya çıkmasından yüzlerce yıl önce!

Otomobil gibi mi yani?

Makineler konusunda o döneme kadar eşi görülmemiş bir yaklaşım sergilemektedir. Herhangi bir makinenin her bir parçasının nasıl çalıştığını kolayca çözümlayıp açıklayabilmektedir. Ona göre, doğru malzemeler doğru bir şekilde bir araya getirilirse, uçan bir makine bile yapılabilir.

Ay böyle kaldım ben! Uçak gibi mi yani?

Bildiğimiz uçak olmasa bile "evet" diyebiliriz Simitçiğim.

Leonardo da Vinci'nin incelediği konulardan biri de insan anatomisidir. Ona göre resminin başarısı için ressam, vücudun dış görünüşü kadar içindeki yapı hakkında da bilgi sahibi olmalıdır. Belki de bu sayede insanlık tarihinin en ünlü yağlıboya tabloları onun fırçasından çıkar.

Mona Lisa'nın gülümseyişindeki sır bence şu an beni çok beğenmiş olmasında yatıyor Peynir!

Ya, ne demezsin!

Yaşlanmaya başladığında gördüklerini, incelediklerini, düşüncelerini ve tasarımlarını düzenli notlar haline getirmeye karar verir. Bu notların 6000 sayfadan fazlası günümüze kadar ulaşabilmiştir.

6000 sayfa mı? Vay canına!

Onlar yalnızca bulunabilenler. Bu notların 10000 sayfadan fazla olduğu tahmin ediliyor aslında!

Rönesans döneminin ünlü İtalyan ressamı, heykeltıraşı, mimarı, mühendisi, buluşçusu, matematikçisi, anatomi uzmanı ve müzisyeni Leonardo da Vinci, pek çok alandaki çalışmalarını yaşamının sonuna dek sürdürdü.

Leonardo da Vinci, yalnızca sıradışı bir düş gücüne sahip bir sanatçı değildir. Leonardo da Vinci, eğitim görmemesine karşın gözlemciliği, gördüklerini mantıklı bir biçimde açıklama çabası ve edindiği bilgileri kaydetme alışkanlığıyla, dünyanın işleyişini çözmeye çalışan ilk biliminsanlarından.

Saygıyla selamlıyorum o zaman!

Ben de!